

Одлука којом се блокирају сви банковни рачуни које посједује, чији је ималац, односно који гласе на име СДС-а и којом се од СДС-а захтијева да успостави један банковни рачун

Број: 221/04

Користећи се овлашћењима која су Високом преставнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује

имплементација Мирвног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”, које “могу укључивати предузимање мјера против лица која обављају јавне функције (...) за које Високи представник установи да крше законске обавезе преузете према Мирвном уговору или услове његове примјене;

Водећи рачуна даље о чињеници да је потребно да се заврши мировни процес да би се успоставило стабилно политичко и безбједоносно окружење у Босни и Херцеговини повољно за, између осталог, темељну реформу;

Свјесни потребе да се спријечи финансирање активности којима се опструише, или које представљају пријетњу да опструишу и процес провођења мира који се одвија под окриљем Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Узимајући у обзир да је у Мадриду 16. децембра 1998. године Савјет за имплементацију мира утврдио слиједеће ставове; “Савјет изражава дубоку забринутост због наставка корупције и утаје јавних фондова. Савјет поздравља рад Високог представника на изради свеобухватне анти-корупционе стратегије (...) Високи представник ће предводити координацију напора међународне заједнице који су усмјерени према елиминацији могућности за корупцију, утају пореза и преусмјеравање јавних прихода; обезбјеђењу транспарентности у свим фазама владиних операција...”;

Констатујући да се Изборним законом Босне и Херцеговине даје обавеза предсједницима политичких партија да поднесу извјештај о томе да су активности политичке партије у складу са Општим оквирним споразумом за мир у Босни и Херцеговини;

Знајући да је Изборним законом Босне и Херцеговинеи Законом о финансирању политичких партија Босне и Херцеговине уведен концепт транспарентности финансирања политичких партија с циљем да се сузбије укоријењена корупција у Босни и Херцеговини због које је угрожено демократско управљање, расипају се јавна средства и спрјечава развој тржишне економије;

Узимајући у обзир Препоруку број 1516 (2001. година) о финансирању политичких странака коју је усвојио Стални комитет, дјелујући у име Парламентарне скупштине Савјета Европе, којом се предвиђа “да би у случају кршења закона политичке странке требале бити предмет значајних санкција, (...) те у случају када се установи појединачна одговорност санкције би требале укључивати поништење изабраног мандата или временски период у којем је лице дисквалификовано;

Присјећајући се да је Налог којим се обустављају исплате свих буџетских позиција за страначко финансирање Српске демократске странке (у даљем тексту: СДС) и којим се налаже СДС-у да поднесе финансијски план за период од 1. јануара 2003. године до 31. марта 2004. године и даље на снази;

Узимајући у обзир Финансијски извјештај од 19. априла 2004. године који је поднијела Српска демократска странка у складу са наведеним Налогом Високог представника, те Извјештај специјалног ревизора за Републику Српску о наведеном Финансијском извјештају који је објављен 24. јуна 2004. године;

Узнемирен чињеницом да наведени Финансијски извјештај СДС-а садржава доказе о забрињавајућим примјерима кршења Закона о финансирању политичких странака Босне и Херцеговине;

Присјећајући се да наведени Финансијски извјештај показује да нису успостављени довољни механизми да се спријечи да се средства СДС-а користе за помагање лицима оптуженим по члану 19. Статута Међународног кривичног суда за бившу ЈУгославију, као што је Радован Караџић и њиховој структури подршке;

Констатујући да да постоји доказ, укључујући и писмо Радована Караџића, да је поменуто лице одржавало редовне контакте са СДС-ом и од СДС-а примало помоћ;

Потврђујући да нису пружени други докази који би СДС ослободили одговорности у вези са горе наведеним;

Констатујући да неуспјех Босне и Херцеговине да испуни своје међународне обавезе према Међународном кривичном суду за бившу Југославију све више представља препреку интеграцији Босне и Херцеговине у Европу и да се тај неуспјех у великој мјери може приписати неуспјесима Републике Српске;

Констатујући даље, илустарције ради, да је Комунике са самита у Истанбулу издат 28. јуна 2004. године у којем су шефови држава и влада учесница на састанку Сјеверноатлантског савеза изразили своју забринутост због тога што Босна и Херцеговина, а посебно опструктивни елементи у Републици Српској, није испунила своје обавезе да у потпуности сарађује са Међународним кривичним судом за бившу Југославију, укључујући хапшење и пренос у надлежност Међународног кривичног суда оптужених за ратне злочине, што је основни услов да држава буде примљена у Партнерство за мир;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном у Сарајеву 25. јуна 2004. године констатовао да Република Српска у периоду од девет година од потписивања Дејтонског споразума није успјела да пронађе или ухапси чак ни једно лице оптужено за ратне злочине и нагласио да Република Српска, ентитет у оквиру Босне и Херцеговине загарантован Дејтонским споразумом, не испуњава кључну обавезу из Дејтонског споразума и међународног права, за шта се одговарајући појединци и институције морају сматрати одговорним;

Из разлога који су овдје наведени Високи представник доноси слиједећу:

ОДЛУКУ

којом се блокирају сви банковни рачуни које посједује, чији је ималац, односно који гласе на име СДС-а и којом се од СДС-а захтијева да успостави један банковни рачун

І. Блокирање банковних рачуна

Члан 1.

Сви рачуни које посједује, чији је ималац, односно који гласе на име СДС-а, укључујући и мјесне и општинске организације СДС-а, блокирају се одмах и биће до даљњег блокирани у свим банкама и њиховим пословницама које спадају у надлежност Агенције за банкарство Републике Српске односно надлежност Агенције за банкарство Федерације Босне и Херцеговине.

Ради отклањања сваке сумње, под новчаним средствима, вриједностима и осталом имовином који се држе на рачунима СДС-а како је горе речено сматрају се новчана средства, вриједности или имовина који се налазе у сефовима или на друкчији начин на чувању код дате банке.

Члан 2.

До краја радног дана 2. јула 2003. године, све банке и њихове пословнице, са једним или више рачуна које посједује, чији је ималац односно који гласе на име СДС-а, морају поднијети извјештај Канцеларији Високог представника, Централној банци Босне и Херцеговине, те Агенцији за банкарство Републике Српске и Агенцији за банкарство Федерације Босне и Херцеговине, о свим блокирањима извршеним на основу ове Одлуке. Ти извјештаји морају саджавати појединости о свим овлашћеним потписницима на рачунима који су блокирани, салдима на рачунима и бројевима рачуна.

Члан 3.

У случају да не поступе у складу са овом Одлуком, према директору банке, или појединцу који наступа у име и за рачун банке, или запосленику банке, након тога се поступа као да је учествовао у трансакцијама противно одредбама ентитетских закона о агенцијама за банкарство или одредбама ентитетских закона о банкама, што може довести до евентуалног изрицања казни – које у случају када се ради о појединцу могу подразумијевати новчане казне, док у случају банке могу довести до укидања дозволе за рад дате банке.

II. Успостављање једног банковног рачуна

Члан 4.

У року од петнаест (15) дана од дана ступања на снагу ове одлуке, СДС је дужан успоставити *један* банковни рачун у пословној банци која располаже одговарајућом дозволом у Босни и Херцеговини.

У року од два (2) дана од успостављања *једног* банковног рачуна, доказ о овом успостављању упућује се Канцеларији Високог представника, Централној банци Босне и Херцеговине и, у примјереном случају, Агенцији за банкарство Републике Српске или Агенцији за банкарство Федерације Босне и Херцеговине. Овај доказ ће садржавати назив пословне банке, број рачуна и овлаштене потписнике на наведеном рачуну.

Банкама и њиховим пословницама са блокираним рачунма наређује се да, након што релевантна агенција за банкарство прими обавјештење да је успостављен банковни рачун из става 1. овог члана, изврше трансфер износа средстава која се налазе на тим блокираним рачунима на наведени банковни рачун и да блокиране рачуне затворе након трансфера.

Члан 5.

Након успостављања банковног рачуна утврђеног у члану 4. ове Одлуке, све финансијске трансакције које прелазе износ од 150 КМ од стране или у име СДС-а биће извршене посредством наведеног рачуна.

Члан 6.

Ова Одлука не захтијева предузимање даљих процедуралних радњи и има већу правну снагу од сваког прописа и закона који евентуално буду у супротности с њом.

Овом Одлуком се СДС ни на који начин не ослобађа обавеза које има према Изборном закону Босне и Херцеговине или Закону о страначком финансирању Босне и Херцеговине.

Члан 7.

Ради отклањања сваке сумње, овим се изричито изјављује и указује да је одредбе Налога садржаног у овој Одлуци, сваку од њих, утврдио Високи представник у складу са својим међунродним мандатом и да их стога не могу оспоравати судови Босне и Херцеговине, нити судови њених ентитета, нити на другом мјесту, те да се пред било којим судом ни у једном тренутку не може покренути поступак у вези са обавезама чије извршење из њих проистиче.

Члан 8.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине” и “Службеном гласнику Републике Српске ”.

Сарајево, 30. јуни 2004.

Педи Ешдаун

Високи представник